

[H. F. Ulrichsen.]

lemmer af dette Raad, saaledes at man havde undgaaet at komme til at kalde disse enkelte Mennesker for „Borgerrodder“.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg takker Udvalget for dets Arbejde og udtaler min Glæde over, at der er Udsigt til, at dette Forslag kan blive vedtaget med Tilslutning fra alle Sider her i Tinget. Jeg skal kun knytte et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Krag's Udtalelser vedrørende de Ændringsforslag, Venstrepartiet har stillet.

Det ærede Medlem var saa venlig at sige, at Regeringspartierne og jeg havde vist megen Forhandlingsvenlighed med Hensyn til Enkeltheder i Forslaget, og det tror jeg ogsaa er rigtigt. Men saa synes jeg egentlig, det ærede Medlem godt kunde gøre en lille Smule Gengæld. Naar der har været en saa fordragelig Stemning, som det ærede Medlem antydede, synes jeg egentlig ikke, det havde været nødvendigt at stille et saadant Ændringsforslag som det under Nr. 2, hvorefter Bestemmelsen om, at Antallet af Magistratsmedlemmer kan udvides efter kongelig Anordning, udgaar. For naar vi nu har levet under denne Bestemmelse siden 1857 — og jeg har ikke set, at der er sket nogen større Revolution her i Landet i den Anledning —, synes jeg dog ikke, det var nødvendigt af den Grund at stille det Ændringsforslag. Men i hvert Fald, jeg finder ingen Anledning til at foretage den Ændring, der her foreslaas.

Dernæst vil jeg gøre en Bemærkning angaaende Ændringsforslaget til § 4, der angaar de Tilfælde, hvor der skal finde Konstitution Sted af Overborgmesteren. I § 4 staar der:

„Overborgmesteren kan overdrage den midlertidige Bestridelse af en Borgmesters eller Raadmands Forretninger til et andet af Magistratens Medlemmer, ligesom han, indtil Borgerrepræsentationen træffer anden Bestemmelse, i Tilfælde af eget Forfald kan konstituere en Borgmester eller Raadmand til at bestride Overborgmesterembedet. Borgerrepræsentationen kan overdrage den midlertidige Bestridelse af Overborgmesterens Forretninger til et af Kommunalbestyrelsens Medlemmer.“

Se, den Bestemmelse, som det ærede Medlem vil have ud af Paragraffen, tager jo Sigte paa det Tilfælde, der kan komme til at foreligge, at Overborgmesteren faar Forfald uden selv at kunne tage Initiativ til Konstitution. Enhver vil kunne tænke

sig, at det Tilfælde kan forekomme. Derfor maa jeg ogsaa afvise det Ændringsforslag, det ærede Medlem har stillet, for det er ikke udtømmende. Det siger angaaende dette Forhold kun, at

„i Tilfælde af eget Forfald kan Overborgmesteren konstituere en Borgmester eller Raadmand til midlertidig at bestride Overborgmesterembedet“, men der siges ikke noget om, hvad der skal ske, hvis Overborgmesteren, paa Grund af f. Eks. Død eller andre Omstændigheder, der kan indtræffe, er afskaaret fra selv at foretage Konstitutionen.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 9 til § 12, efter hvilket Overpræsidenten skal erstattes i Skoledirektionen af et Forældreraadsmedlem i Stedet for af et Kommunalbestyrelsesmedlem, maa jeg ogsaa — selv om det ikke kan have stor Betydning, hvilken af Vejene man gaar — mene, at det er rigtigt at blive staaende ved Forslaget, saaledes som man har ønsket det fra Københavns Kommunes Side. Det er meget rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Bindslev sagde, at det, der sker paa dette Omraade, ved Lovforslagets Vedtagelse, er, at Overpræsidenten, altsaa et Medlem af den nuværende Kommunalbestyrelse, gaar ud af Borgerrepræsentationen, og derfor er det ogsaa rimeligt, at der kommer et Medlem fra Kommunalbestyrelsen ind i Skoledirektionen igen, hvis man da ikke ved denne Forfatningslov vil foretage en egentlig principiel Ændring af Skoletilsynsloven, og det synes jeg ikke er rimeligt, naar det ikke er ønsket fra nogen Side i Københavns Kommunalbestyrelse, og, saa vidt jeg ved, er Forholdet da ogsaa det, hvad den nuværende Skoletilsynslov angaar, at Venstre har samme Ansvar for Skoledirektionens Sammensætning, som de nuværende Regeringspartier har.

Det ærede Medlem vilde dernæst ikke være med til at støtte Forslaget om, at Medlemsskab af Magistraten betinges af Opfyldelse af Reglerne for Valgret til Folketinget. Det Forslag, der er stillet af Flertallet, vil maaske ikke faa nogen praktisk Betydning, men det giver mere Logik i hele Opbygningen, idet vi maa huske paa, at den kommunale Valglov bestemmer, at fremtidig skal Valgretsaldere til Kommunalbestyrelserne være den samme som Valgretsaldere til Folketinget, og hvis nu Valgretsaldere ved den nye Forfatning nedsettes under de 25 Aar, vilde det jo sige, at der til alle Landets øvrige Kommunalbestyrelser kunde vælges Medlemmer, der var under 25 Aar, og i Kraft deraf vilde